

**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE**

16 iulie 2026

**Precizările instanței Supreme
în contextul deciziei Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza Lin II**

Misiunea instanței supreme este aceea de a asigura aplicarea loială, coerentă și previzibilă a dreptului, în deplinul respect al ordinii juridice europene, respectiv a dreptului Uniunii Europene, a Convenției Europene a Drepturilor Omului și a Constituției României. Fidelitatea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu aparține unei anumite soluții jurisprudențiale și nici unui rezultat punctual al unei cauze, ci valorilor fundamentale ale statului de drept.

De aceea, Înalta Curte a aplicat întotdeauna cu bună-credință dreptul european în ansamblul său, valorificând în mod armonizat atât dreptul Uniunii Europene și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cât și standardele Convenției Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Abordarea adoptată de Înalta Curte în materia prescripției răspunderii penale nu a reprezentat o opțiune între dreptul Uniunii Europene și Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Dimpotrivă, instanța supremă a aplicat dreptul Uniunii în conformitate cu mecanismul de protecție prevăzut de articolul 52 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, potrivit căruia drepturile consacrate de Cartă care corespund unor drepturi garantate de Convenție trebuie interpretate și aplicate la un nivel de protecție cel puțin echivalent cu cel asigurat de Convenție. Numai în măsura în care dreptul Uniunii consacră un standard de protecție superior, acesta prevalează.

Urmând aceste coordonate, Înalta Curte a interpretat articolul 49 din Cartă privind principiul legalității incriminării și pedepsei în lumina articolului 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, tocmai pentru că acesta reprezintă standardul minim de protecție impus de însuși dreptul Uniunii. Prin urmare, valorificarea jurisprudenței Curții de la Strasbourg nu a constituit o abatere de la dreptul Uniunii, ci aplicarea acestuia potrivit regulilor de interpretare prevăzute chiar de Carta drepturilor

fundamentale. Acest raționament juridic și-a găsit o confirmare explicită în concluziile Avocatului General al Curții de Justiție a Uniunii Europene, în sensul că interpretarea dreptului Uniunii în materia legalității penale nu poate ignora standardul convențional de protecție impus de articolul 52 alineatul (3) din Cartă. [\(disponibile aici\)](#)

Instanța Supremă și-a fundamentat opinia pe premisa că dreptul european constituie un sistem coerent de protecție a drepturilor fundamentale, în care dialogul dintre Curtea de Justiție a Uniunii Europene și Curtea Europeană a Drepturilor Omului trebuie valorificat în mod complementar, și nu privit ca o alternativă între două standarde concurente.

Într-o Europă a dreptului, loialitatea unei instanțe supreme nu se măsoară prin fidelitatea față de o anumită soluție, ci prin consecvența cu care aplică principiile comune care fundamentează ordinea juridică europeană. Aceste principii presupun respectul pentru jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, pentru standardele Convenției Europene a Drepturilor Omului și pentru valorile constituționale naționale, interpretate într-un dialog judiciar permanent și în spiritul protecției efective a drepturilor fundamentale.

Înalta Curte își va exercita această misiune cu aceeași responsabilitate și echilibru, având ca unic reper aplicarea corectă a dreptului și protejarea drepturilor fundamentale.

BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE